

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 70. Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hæc priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. v. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

lidasti. Libenter ego me illi, & successoribus eius Pontificibus Romanis subijcio, quia quod in primo Vicario tuo fecisti, credo in cæteris à te non prætermitti experimentum. pascant illi ovæ, qui sic sollicitè pascuntur à te Domine.

S. 70. *Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac priusquam gal-
lus vocem bis dederit, ter me es negaturus. v. 30.*

Agnosco medicam cælestis medici manum, agnosco Magisterium, ignorantem erudit, errantem corrigit, præsumentem de se humiliat, antidota morbo apta componit. quid dicam aliud nisi illud? quam bonus Israël Deus! & sane credo quod sicuti cum S. Petro egit Dominus ita cum quolibet homine ad rationem protracto indies agat monendo, terrendo, vocando, &c.

O Domine quid est homo quod memores eius, aut filius hominis quia reputasecum? homo vanitati similis factus est. vnde, circumvagans noctes & dies quærens donec inuenias eum & ducas in ouile tuum sanum & prudentem, donec agnoscat te pastorem verum animæ suæ: tangis montes & fumigant, fulguras, coruscas, dissipas, emittis sagittas verborum tuorum, & conturbas eos, donec liberet eos de aquis multis & de manu filiorum alienorum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum dextera iniquitatis: Venite ad pastorem vestrum oves errantes, venite peccatores. Venite vos etiam plus æquo de vobis vestrisque virtutibus sentientes, alium sapentes vestraque in fortitudine confidentes. Videte ne quando Christum ideo negetis, quia non fatis vestræ infirmitati timetis. Venite & alieno docti periculo, in Petro negante confirmamini. quid egit? quousque prolapsus est? quid eum illum huc impulit? Ter, gradu quodam, superbe præsumptus est, ter fœde de gradu labi permissus est, & primo quidem negando simpliciter, deinde cum periurio, postremo cum detestatione: atque ideo ter postea rogatus, toties se dominum amare confessus est. Venite Pelagiani qui solis naturæ viribus putatis nos sufficere ad merita regni æterni, venite semipelagiani, qui etsi gratiam necessariam agnoscitis, tamen aliqua parte euacuatis. Discite in Petro & præuenientem & comitantem & prosequentem esse necessariam, veruntamen ita, vt gratia nec cogat arbitrium vt vult Calvinianus, nec necessitet, vt vult Iansenista, nec infallibiliter gratia posita opus bonum sequatur, sed libere. sic in Schola S. Petri discentes, vos bene profecisse ostenderis. Denique erigimini pusillanimes & statuite in hac petra pedes vestros, videtis vt propterea Iosue noster Iesus Christus lapidem hunc grandem in Ecclesiæ sanctuario erexit in titulum, ne vnquam

vlla occasione Dominum abnegetis: vosmetipfos potius abnegate vt Christo digni inueniamini.

§. 71. *At ille amplius loquebatur. v. 31.*

Familiaie naturæ corruptæ vitium in homine, etiam hic apparet perspicue in S. Petro, non placet ei cedere, iudicium flectere, est inter eos, qui nolint ingenio cedere. & quæ obsecro causa est, cur aliqui nolint se humiliare, subijcere, cedere, tacere? quia sciunt & considerant suâ excellentiam, dignitatem, nobilitatem, doctrinam, fortitudinem: & in his se specularunt velut in regno suo: inde inflantur, irascuntur, indignantur, contemnunt alios, præsumunt de se; vt hic Petrus, qui ex hoc vase amplius loquebatur, & sicuti olim Pharaos suæ potentia innitens confidenter admodum clamabat, *Persequar & comprehendam, diuidam spolia, & implebitur anima mea, euaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea: sed continuo tamen huius confidentiaie vanitatem contrarius euentus probauit, quando, Flauit Spiritus & operuit eos mare, submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.* Sic contigit nostro hic Prælato, & Ecclesiæ Catholicæ Duci Petro qui loquebatur præsumptiue amplius quam decebat contra Domini mentem & verba, *Flauit enim Spiritus Ancilla ostiaria, & operuit eum mare tentationum, & submersus est quasi plumbum siue graue adiuuans casum suum in aquis vehementibus peccatorum, mendaciorum, negationum Dei viui, & iuramentorum: Melius sane fuisset tacuisse, quam male & præsumptuose locutum.* nam pœnitet locutum fuisse sæpe, tacuisse nunquam: quam postea longa pœnitentia calidissimis lacrymis ablaere fatigit Petrus.

Quid iam hinc discas, quid suges anima mea de Petra ista? sugunt ad venenum cum hæreticis qui ista audientes de eo, eundem contemnunt dicentes: clauis Regni cælorum perdidit, qui Dominum cælorum sic negauit. Ego eum non perdidisse dico, quas nondum acceperat, sed pœnitendo disposuisse, vt eas impetraret. Etiam hoc disco, donum magnum Dei esse, si Dominus dedit alicui linguam eruditam, vt sciat quando oportet loqui: quia etiam stultus si tacuerit, sapiens reputabitur. & *Homo sapiens tacebit vsque ad tempus, ideo sancti Domini qui sciebant, quod voci hominis plerumque peccatum adiungitur, & initium erroris humani est sermo, amabant tacere: denique Dauid sanctus ait, Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea.* Sciebat enim & legerat diuinæ esse protectionis, vt homo à lingua sua stagello absconderetur, & à conscientia sua testimonio. Verberamur enim vocis nostræ verbera cum loquimur ea, quorum sono caditur animus noster, & mens confauciatur, ideo dixit: *Custodiam vias meas, hoc est tacito*